

BRÅVALLABLADET

F13 KAMRATFÖRENING

Medlemsblad

1994-10-20

Nr 19

Till minne

Det är närmast omöjligt att inom en förening som vår, med ett stort antal medlemmar spridda över hela landet, uppmärksamma när någon medlem avlider. Risken för att någon blir glömd är för stor och skulle åtminstone av red uppfattas som en fadäs.

Men ändå vill vi försöka att i Bråvallabladet omnämna de kamrater som för alltid lämnat kamratkretsen. Något som kräver medhjälp från alla medlemmar. Alltså: slå en signal till redaktören om Du har aktuell vetskap.

Den här gången går våra tankar till Helge Andersson, Holger "Stråssa" Hansson, Sune Jarnehag och Sten Stolt, vilka avslutat sina sista pass.

Frid över deras minne!

Här finns många ansikten att känna igen även om de skrynkats av åren. Främst Folke Danielsson, f 10, och Holger "Stråssa" Hansson, f 20. Mellan dem rel nye medlemmen Lennart Olsson. Bakom igenkännes Evert Sohl och Margareta Schönbeck t v och Gösta "Hund-Pelle" Pettersson, f 12, i mitten. T h ses också Rune "Hopp-Nisse" Öjendahl. Andra tydliga ansikten är Kurt Pfändtner längst bort i hörnet och Bengt "Jos" Johansson framför draperiet.

HÖSTTRÄFF

Onsdagen den 23 november kl 1900 i Arbetets museum,

Nu kan vi inte mötas på F 13 längre utan får söka oss ut på den "civila" marknaden. Trots att det är en onsdag åter vi traditionellt ärtsoppa, där t o m ett glas punsch ingår i måltidsdryckerna. Dessutom kaffe och god kaka.

Georg "Åby" Eriksson; F 13, IFK Norrköping, Zara Leander-ackompanjator, fotbollslandslagsledare...

Vi börjar kvällen med att lyssna till "Åby" – han har att berätta.

Vi samlas i Folksamalen plan 6 och vägg-i-vägg ligger restaurang Lax och Strömning – med ärtsoppa!

Pris 50 kr per person efter anmälan senast den 16 november till sekreteraren, tel 16 33 82 eller kassören, tel 16 06 53.

Välkommen hälsar styrelsen.

Redaktören funderar...

...över det underliga som hänt den senaste tiden. Inte över att Sverige tog brons i fotbolls-VM, inte över att det är tjugofem år sedan den första månlandningen, inte heller över tillståndet i världen över huvud taget. Med svält och katastrofer i länder där man har det svårt redan dessförinnan. Det finns faktiskt mera näraliggande händelser som här ger anledning till funderingar.

Som då i första hand nedläggningen av F 13. Då fanan troppades – med Åke Renåker som siste halare – den 30 juni. F 13 finns inte mera. Slår Du det "gamla" numret 19 40 00 svaras det Vakten, Bråvalla/F 16.

För många av oss innebär nedläggningen, att en del av vårt livs arbetsplats försvunnit. Den finns bara inte mer. Hela miljön styckas nu upp i olika delar som administreras av endera F 17 eller F 16 eller av I 4/Fo 41. För att inte tala om Norrköpings kommun, som tagit över en stor del av marken och byggnaderna. Nya staket har dragits över ytor som man tidigare aldrig skulle kunnat tänka sig. På vissa avsnitt ser det ut som om det varit en kvalificerad slalombanläggare som gått fram med stängselstolparna.

Och detta på det allra mest moderna vi hade i svenska flygvapnet. Många av våra medlemmar har varit med från allra första början, sommaren 1943, och ännu flera har tillkommit under åren som gått. Och ännu flera – inte minst alla värnpliktiga – har fullgjort olika perioder på F 13. Och alla har de med egna ögon sett, hur byggnader, flygplan och all annan materiel hela tiden förnyats mot målet, att bli närmast helt perfekt och rustat för framtiden.

Så kommer den 3 juni 1992 kl 2209, då riksdagen beslutar att F 13 ska läggas ner. Många blev chockade och då inte enbart F 13-anställda och deras familjer. Stora, för att inte helt frankt påstå, den största delen av Norrköpings innevånare hade och har fortfarande svårt att förstå regeringens och riksdags tankegångar som ledde fram till beslutet.

Nu är de anställda spridda över stora delar av försvaret, i första hand inom flygvapnet. Men många av dem har blivit helt utan jobb, även om några av dem kunnat utnyttja ett avtal som ger möjlighet till tidigare pensionsavgång. Hur-som-helst har nedläggningen vållat de berörda stora personliga bekymmer. För några – det var i alla fall flygvapenchefens förhoppning – kanske det bistra slutet ändå gav en ny och bättre färdriktning än den tidigare. Men därom är givetvis för tidigt att sia. En framtida undersökning kan möjligen ge besked. Klart är att bekymren hopats för många som fortfarande trott på den gamla slitna frasen, att kronans kaka är liten men säker. Så är det icke längre.

F 13 finns inte mer. Byggnaderna övergår i allt mer varierad verksamhet. Redan finns en smörgås-"verkstad" inom området och flera privata satsningar är på gång. Endast två dagar efter det att fanan halats bredde ett husvagnsläger ut sig på gräsyterna framför kanslihuset och UndS. Det var Sveriges elit av Rotweilerhussar och –mattar som lät sina 120 skyddslingar skälla ut redaktören. En skön syn – hundarna alltså – men inte liknar det F 13 längre.

Kvar står dock minnesstenen som avtäcktes av våra medlemmar Nils Persson och Sven-Erik Pettersson (de med längsta tjänstetiden) vid ceremonierna den 30 juni. Tänk att F 13 skulle sälla sig till de gamla förband som har minnesstenar efter sig på ett flertal gamla övningsplatser runt om i landet. Där gäller dock att övningsplatserna har flerhundraåriga historier.

F 13 kom med på den "kartan" efter 51 år.

Vi tackar!

Kamratföreningens styrelse vill på detta sätt tacka F 13 Officersförening och F 13 Officersklubb för de storslagna gåvor vi erhö

från dem i anledning till att de båda organisationerna avslutade sin verksamhet.

Vilka gåvor? Se annan artikel i detta nr.

